

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. február 24.
(OR. en, fr)

Intézményközi referenciaszám:
2022/0147(COD)

6363/23
ADD 1

CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31

FELJEGYZÉS

Küldi:	az Állandó Képviselők Bizottsága (I. rész)
Címzett:	a Tanács
Előző dok. sz.:	6065/23
Biz. dok. sz.:	9053/22 + ADD1-4
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2011/83/EU irányelvnek a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról és a 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről <i>általános megközelítés</i> – Nyilatkozatok

A Versenyképességi Tanács 2022. március 2-i ülésének előkészítése céljából mellékelten továbbítjuk a delegációknak az olasz, illetve a luxemburgi delegációnak a fenti tárgyban tett nyilatkozatát. A nyilatkozatokat rögzíteni fogják a Tanács ülésének jegyzőkönyvében.

OLASZORSZÁG NYILATKOZATA

A 2011/83/EU IRÁNYELVNEK A TÁVOLLEVŐK KÖZÖTT KÖTÖTT PÉNZÜGYI SZOLGÁLTATÁSI SZERZŐDÉSEK TEKINTETÉBEN TÖRTÉNŐ MÓDOSÍTÁSÁRÓL ÉS A 2002/65/EK IRÁNYELV HATÁLYON KÍVÜL HELYEZÉSÉRŐL SZÓLÓ EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI IRÁNYELVRE IRÁNYULÓ JAVASLATRÓL

Olaszország úgy véli, hogy a javaslatnak vannak még olyan aspektusai, amelyeket az alkalmazásával kapcsolatos bizonytalanságok elkerülése érdekében tisztázni kell.

Olaszország legfőbb aggálya a **különös szabály/szubszidiaritás elvének** megfelelő alkalmazásához kapcsolódik.

Olaszország álláspontja szerint **minden olyan esetben, amikor egy konkrét pénzügyi szolgáltatást valamely uniós ágazati jogi aktus szabályoz**, az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében **mindenképpen az ágazati szabályozásnak kell elsőbbséget élveznie a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekről szóló új irányelvvel szemben**. Az európai jogalkotó ugyanis az ágazati jogszabályok elfogadásakor részletesen megvizsgálja, hogy a piac és a szabályozott termék konkrét jellemzőitől függően hogyan kell szabályozni a kérdést.

Ha a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekről szóló új irányelvet alkalmazni kellene az olyan termékekre és szolgáltatásokra, amelyeket már az ágazati jogszabályok szabályoznak, ez aláásná a jogalkotó által az egyes ágazatokban már meghozott döntéseket. Például ha a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekről szóló új irányelvben előírt elállási jogot alkalmazni kell olyan esetekben, amikor létezik ugyan ágazati jogszabály, de az nem rendelkezik elállási jogról – lásd pl. a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelvet –, az alkalmazás bonyolult lehet, sőt akár összeegyeztethetetlen a nyújtott szolgáltatás jellegével, továbbá **súlyos jogbizonytalansághoz és peres eljárásokhoz vezethet**.

Emellett Olaszország úgy látja, hogy a „pénzügyi szolgáltatások” laza definíciója is problémák forrása lehet. Összességében **jobbnak tartanánk, ha a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekről szóló új irányelv csak olyan „pénzügyi szolgáltatásokra” vonatkozna, amelyeket valamely nemzeti vagy uniós jogszabály már annak minősített.**

Ellenkező esetben magas fokú lenne a jogbizonytalanság, mivel a „pénzügyi szolgáltatásokat” más-más módokon lehetne értelmezni, és az ágazati nemzeti hatóságokat felelősségre lehetne vonni olyan szolgáltatások felügyeletének elmulasztásáért, amelyek jellege eleve bizonytalan.

Olaszország ezenkívül nem ért egyet annak a lehetőségnek a megszüntetésével sem, hogy a tagállamok szigorúbb rendelkezéseket tartsanak fenn vagy fogadjanak el a fogyasztóknak a javasolt pénzügyi szolgáltatási szerződésekkel kapcsolatos megfelelő felvilágosítása tekintetében. E lehetőség nélkül az e területen meglévő szigorúbb nemzeti szabályokat hatályon kívül kellene helyezni, ami a fogyasztóvédelem szintjének csökkenését vonná maga után, és ezt nem tudjuk támogatni.

Olaszország ezért reméli, hogy a háromoldalú tárgyalások során az irányelvet az összes említett szempontból javítani lehet majd.

A Tanács jegyzőkönyvében rögzítendő nyilatkozat

Versenyképességi Tanács, 2023. március 2.

Luxemburg nyilatkozata

A távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekről szóló irányelvjavaslat

Luxemburg egyetért az általános megközelítés elfogadásával, mindazonáltal aggodalmának kíván hangot adni a javaslat néhány olyan alapvető szempontjával kapcsolatban, amelyek a megbeszélések során megváltoztak.

Bár Luxemburg teljes mértékben támogatja e jogszabály célját, nevezetesen a távollevők között kötött, határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatási szerződések belső piacának egyes fogyasztóvédelmi szabályok harmonizálása révén történő kiteljesítését, úgy véli, hogy a Tanács megbízatása nem teszi lehetővé e cél elérését.

Luxemburg sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a harmonizáció ellenére is léteznek olyan alapvető rendelkezések, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy *újabb* akadályokat vezessenek be a belső piacon. Ez megnehezíti a határokon átnyúló tranzakciókat, miközben a fogyasztók helyzete változatlan, ugyanis továbbra is jogi széttagoaltsággal szembesülnek az Unióban.

A szöveg a jelenlegi formájában

- nem teremt uniós szintű jogbiztonságot és egyértelmű helyzetet, mivel arra kényszeríti a vállalkozásokat, hogy a fogyasztói szerződések megkötésekor akár 27 különböző tagállami jogszabályt elemezzenek és alkalmazzanak;
- és nem teremt tagállami szintű jogbiztonságot sem, mivel a javasolt szöveg és a meglévő ágazati jogszabályok közötti viszony nem egyértelmű.

Luxemburg reméli, hogy a szöveg a jogalkotási folyamat következő szakaszaiban még javítható.